

tydeligt Understud. Da den ærede Ordfører havde Ordet her ved anden Behandling, fik jeg det Indtryk, at han ansaa det for heldigt at se Finanslovens Resultater, inden vi gik til denne Lovs Forkastelse eller Vedtagelse, idet han mente, at hvis der blev noget tilovers, kunde man jo give det til Ollet, og i modsat Fald kunde man lade være at give noget. Den ærede Ordfører var altsaa noget i Modstrid med sig selv angaaende dette Forslag, idet han i Forvejen lod sinne igennem, at han alligevel ønskede det vedtaget. Jeg ser anderledes paa denne Sag end den ærede Ordfører, der forleden kom ganske rolig over dette Punkt, for at det skulde gaa saa stille af som muligt. Jeg tror, at den ærede Ordfører maa kunne se, at dette Lovforslag er en temmelig bitter Bille for Tinget at sluge, naar man skal tage Hensyn til de Interessjer, vi repræsenterer. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører og nærmeste Meningsfæller som ægte Kjøbenhavnere ere glade ved dette Forslag; men jeg tror ikke, at det i Længden kan lykkes at faa Tinget til at vedtage et Lovforslag som dette. Jeg tror, at den Del af Befolkningen, som glæder sig ved de Principper, som Loven af 1891 var bygget paa, ikke gerne vil se en saadan Lov vedtaget. Principperne for Loven af 1891 have sikkert slaaet Rod i Befolkningen, og jeg er vis paa, at Menigmand glæder sig over saadanne Love som den af 1891 og finder, at de ere til deres Gavn. De se gerne en saadan Stat paa Luskus og til Gængæld Toldnedsættelser paa virkelige Nødvendighedsartikler. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) — det ærede Medlem er ikke til Stede; men jeg antager, at de samme Udtalelser ville lyde fra hans Meningsfæller — udtalte i Fjor, at det var den fattige Befolkning, som brugte den største Del af Ollet. I Fjor blev der nemlig talt om dette Forhold, medens der i Aar saa godt som ingen Udtalelser er fremkommet. Jeg er ganske uenig med det nævnte ærede Medlem i den Betragtning angaaende Olforsbruget. I Kjøbstæderne er det maaske baade fattige og rige, men paa Landet er det kun enkelte velstillede, som drikke bajerst Ol. Efter det stedfundne Forbrug vil det blive omtrent for 20 Millioner Kr. Ol, der udsælges en Detail her i Danmark. Have vi

virkelig en Befolkning, der har Raad til at drikke for 20 Millioner Kr. Ol, saa lad dem det, men saa maa de virkelig ogsaa yde en Afgift til Statskassen derfor. Der findes mange langt urimeligere Statteobjekter end dette. Selv om man skulde have Ret i den Paastand, at det virkelig er de fattige Folk, som drikke det meste Ol, ville jeg dog ikke stemme for dette Lovforslag, thi naar der er Tale om et saadant Forhold, kan det ikke hjælpe, at man har Blikket rettet paa Kjøbstæderne alene og ikke har nogen Forstaelse af, under hvilke Forhold og paa hvilken Maade Landarbejderbefolkningen paa Landet lever. Det er jo klart, at de ikke have Raad til at drikke bajerst Ol med den Arbejdsfortjeneste, de have. Naar de, skønt Arbejdslønnen paa Landet er langt lavere end i Byen, dog ofte ere lige saa lykkelige stillede, som Arbejdsfolk i Kjøbstæderne med en højere Dagløn, er Grunden ikke mindst den, at Landarbejderne som Regel ikke drikke bajerst Ol. Naar nu de Herrer gaar ud fra, at der vil opnaas et Samfundsgode ved fremdeles at lade Befolkningen faa det bajerste Ol saa billigt, vil jeg give dem et helt andet Raad, nemlig dette: Stem mod den her foreliggende Lov, og anvend saa de derved indvundne Pengte til en eller anden Foranstaltning til Gavn for den fattige Befolkning! Jeg tror nemlig, at vi ville opnaa et langt større Samfundsgode derved end ved at give de bajerste Drikkegjenstande denne store Indtægt, som Staten her vil gaa tabt af. — Jeg skal dernæst blot gøre et Par Bemærkninger angaaende Finansministerens Overslag, som den ærede Ordfører har omtalt. Ved Opførelsen paa Finansloven har Finansministeren gjort det Overslag, at den forøgede Indtægt, Staten vilde faa ved Ollovens Ikræfttræden, vilde blive 680,000 Kr. Statistikken viser nu, at der i forrige Finansaar blev drukket 549,000 Tønder Ol. Hvis man nu forudsætter, at Forbruget vedblivende vil være det samme, bliver det en Indtægt for Statskassen af 1,647,000 Kr. Forbruget er i de senere Aar taget til med noget som 20,000 Tønder om Aaret, og skønt det jo maaske kunde tænkes, at det vilde staa stille, eller endogfaa blive reduceret en lille Smule, hvis dette Forslag ikke blev vedtaget, kan jeg dog ikke tro, at det skulde gaa saa langt ned, at Staten skulde komme til at nøjes